

Llorenç Moyà Gilabert de la Portella

A la Mare de Déu
de la Pau de Castellitx

*Primer Premi de Poesia
Certamen Literari de Castellitx*

ALGAIDA, 1969

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC-1969-P-R-0007-0009

© del text: Llorenç Moyà Gilabert de la Portella

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2013

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

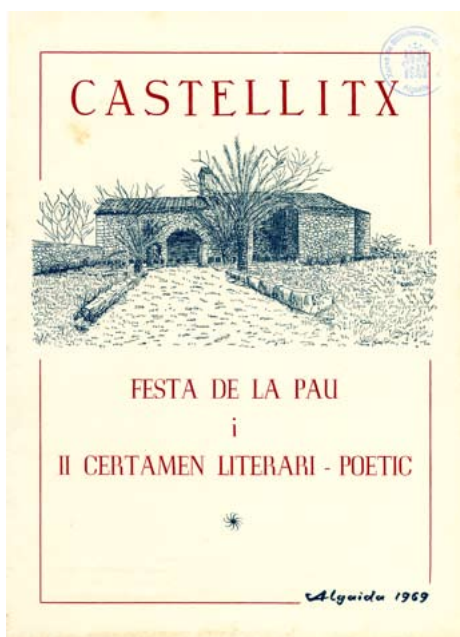
Llorenç Moyà Gilabert de la Portella

A la Mare de Déu
de la Pau de Castellitx

*Primer Premi de Poesia
Certamen Literari de Castellitx*

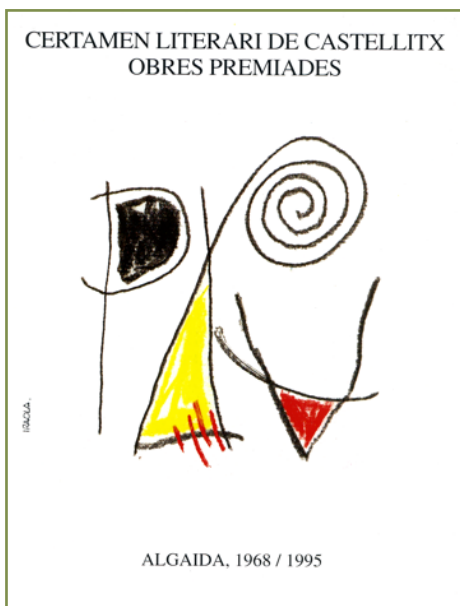
ALGAIDA, 1969

El Jurat del II Certamen Poètic que es va celebrar a Algaida l'abril de 1969 va estar format per Francesc de B. Moll Casanovas, president; Josep Ma. Llopart de la Penya, secretari; Àngel R. Fernández González, vocal; Pere Mulet Cerdà, vocal; Josep Amengual Mairata, vocal; Miquel Gayà Sitjar, vocal i Gabriel Janer Manila, vocal. Actuà com a mantenidor Joan Mulet Cerdà.

La poesia *A la Mare de Déu de la Pau de Castellitx* de Llorenç Moyà fou publicada per primera vegada al recull *Festa de la Pau i II Certamen Literari-Poètic* (Algaida: Comissió Organitzadora del Certamen Literari de Castellitx, 1970). Posteriorment, va veure una segona edició en el llibre *Certamen Literari de Castellitx. Obres premiades 1968/1995* (Algaida: Ajuntament d'Algaida, 1995).

Cobertes de les publicacions esmentades en aquesta pàgina. La il·lustració de la portada de dalt, Panoràmica de l'antiga parròquia de Castellitx, és obra de Margalida Trias; la del llibre que recull les obres guardonades entre el 1968 i el 1995, de Paco Iraola.

A la Mare de Déu de la Pau de Castellitx

I

LA DONZELLA

Claregi o l'aigua caigui en bell diluvi
deixau d'hora la flaire del llençol
i preniu pa i formatge del raol
—no sia cosa que el delit s'acubi—,

perquè heu de preparar de bell antuvi,
quan encara és encès l'humil gresol,
el rebedor, la cuina, el senderol
per quan arribi l'enviat del Nuvi.

I enc que ell us cerqui a vós, benigna veu,
com a obsequi, al portal vós hi tindreu
codonys, magranes, figues i atzaroles,

perquè, tot feinejant, no us adonau
que vós —foravilera—, de la pau
us n'heu fet collarets i bracerols.

II

LA MADONA

Quan sortiu a la porta, en morir el dia,
eixugant-vos les mans al davantal,
us diuen les veïnes del rodal:
—Déu vos salve, i l'Infant, madò Maria—.

I us demanen, per sàvia, metgia
per mal de nervis i el desmai coral,
i vós els oferiu canyella i sal:
remeis segurs de manta malaltia.

Emperò, quan a punt de mitja nit,
com una aranya entaforada al pit,
l'angúnia vital es descabdella,

des de l'home valent al més covard
s'abeuren de la pau del vostre esguard,
com si fos d'una mansa fontanella.

III

L'ALMOINERA

Curullau de farina la pastera
de Castellitx —de roure mig corcat—,
afegiu-hi la força del llevat
i la pasta prendrà tal estufera

que sereu, de les dones, la primera
per la feina i la gràcia del posat,
i al bell punt que la pasta haurà tovat
i el pa tindrà rossors de bresca i era,

A LA MARE DE DÉU DE LA PAU DE CASTELLITX

aniran els coloms al vostre lloc
perquè els esmicoleu a poc a poc
molla de pa i serenitat de viure.

Nosaltres hi vindrem de mil en mil
i vós, amb vostre esguard —el més tranquil—,
ens llescareu la pau amb un somriure.

